

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

B. Alberti Doctoris Magni ex Ordine Prædicatorum Episcopi Ratisponensis De Adhærendo Deo Libellvs

**Johannes <de Castello>
Albertus <Magnus>**

Antverpiae, 1621

Cap. VIII. Qua intentione scripsit tantum in Philosophia, & quàm
necessarium fuit hoc fieri sua ætate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44148

quidam, dum nihil inuenire possunt ex se, ea qua dicta sunt ab aliis, ipsi scribere sub alia forma verborum nituntur. Illos verò collaudat in sua Metaphysica, qui non ad ostentationem, sed pro maiori elucidatione Doctoris cuiuscumque dicta terminando explanant.

CAPVT VIII.

Qua intentione scripsit tantum in Philosophia, & quàm necessarium fuit hoc fieri sua etate.

ET antequam de Alberti vita prosequimur, alia quoad eius doctrinam sunt præmittenda. In primis igitur notandū, quòd mouere non debet quempiam res ista, quia Albertus non solummodò Sacrarum litterarum lucidissimus est Doctor, verumetiam Philosophorum pænè omnium fidelis interpres, ita vt nullus illi hac in re similis inueniatur. vnde quorundam fortassis falsa imaginatio, vel pura ignorantia, aut etiam nonnumquam vitiosissima inuidia curiosum ipsum in naturalibus nimis fuisse affirmare præsumit. Sed si
tales

tales vaniloqui prudentium virorum vigerent ingenio, necnon illius dicta utili inspicerent diligentia, aut qua intentione, in quem finem, siue qua ætate sæculi id suo perfecerit excellenti ingenio, non canino dente viri Dei famam rodere ausi fuissent; magis autem illi gratiarum actiones pro perutili doctrina pijs labijs frequentius personarent. Suo enim tempore hæresis importuna, vt met testatur, nimum diuersis in mundi partibus Dominici gregis caulas fœdauerat: varia insuper superstitionum germina pullularant: maledictorum turba nigromanticorum magna suis falsis miraculis multos fascinavit è populo, vt Annalium Scriptores commemorant. Inter Doctores variæ opinioniones erroneæ. Sed hi omnes sui erroris non tantum ex Sacris eloquiis male intellectis sophisticas sumpserunt probationes, sed & Philosophicis dictis, imò naturalium etiam causarum actione, ea quæ naturali ordine fieri ipsa natura prohibet, quandoque malefici exhibere se mendaciter promittebant, ex scientijs nimirum Astronomiæ, Mathematicæ, Alchimiæ, aliisque pluribus

paucissis tunc sicut & nunc notis, suæ
vesaniæ falsam habentes excusationem.
Necessarium ergo fuit, virum in omni
scientiâ plenissimè edoctum, & experi-
entijs multarum rerum ignotarum
certissimum, sanctæ Ecclesiæ ad sepa-
randum pretiosum à vili, vt sciretur
quid veritatis aut falsitatis quibusdam
scientijs admixtum esset, ex Prædicato-
rum Fratrum mittere collegio, quibus
omnia probare, & quod bonum est te-
nere, iuxta suæ professionis tenorem
competit. Attendant igitur omnes, to-
tius Philosophiæ Albertum interpre-
tem, non pro curiositate, vt suspicari
fortè quidam possent, fuisse, sed diuer-
sis motum utilitatibus, vel precibus a-
liorum, tam Fratrum sui Ordinis quàm
secularium virorum, qui utiliter scien-
tiji istis intendebant, quibus scientijs
etiam frequenter studiosus adiuuatur
ad sacræ Theologiæ pleniorum intelle-
ctum. Vnde in principio libri Physico-
rum sic ait: *Intentio nostra est, in scientia
naturali etiam satisfacere pro nostra possi-
bilitate Fratribus Ordinis nostri, nos ro-
gantibus ex pluribus iam antecedentibus
annis, vt talem librum de Physicis eis com-
ponere-*

poneremus, in quo & scientiam naturalem perfectam haberent, ex quo libros Aristotelis competenter intelligere possent. Ad quod opus licet nos insufficientes reputemus, tamen precibus Fratrum deesse non volentes, quod multoties abnuimus, tandem suscepimus denicti precibus aliquorum: ad laudem primò Dei omnipotentis, qui est fons sapientie, & natura factor, & institutor, & rector, & ad utilitatem Fratrum, & per consequens omnium in eo legentium, & desiderantium adipisci scientiam naturalem. Addemus autem alicubi partes Librorum quos vel Aristoteles non fecit, vel si fecit, ad nos non pervenerunt, cum sint tres partes essentielles Philosophia, Physica, Metaphysica, & Mathematica. Intentio nostra est, omnes prædictas partes satisfacere Latinis intelligibiles. Primò, complebimus Deo dante scientiam naturalem: deinde loquemur de Mathematicis omnibus, & intentionem nostram in scientia diuina finiemus. hæc Albertus. Ex quibus clarè audis suis ex proprijs verbis intentionem suam. Et licet omnia dicta Philosophorum interpretatus est, non tamen ea quæ falsa sunt, vel probabilia videntur, approbare

vult, tamquam aliter esse non possint: unde ait in fine Metaphysicæ suæ ita: *Hic finis Disputationis istius, in qua non dixi aliquid secundum opinionem meam; sed omnia quæ dicta sunt, secundum positionem Peripateticorum: & qui hoc voluerit probare, diligenter legat Libros eorum, & non me sed illos laudet vel reprehendat.* Item idem in fine libri de Causis sic ait: *Eligat unusquisque quod vult. Ea enim quæ dicta sunt, secundum Peripateticorum rationes determinata sunt, & non assertionibus nostris inducta, & assiduis postulationibus sociorum nostrorum potius extorta quam impetrata. hæc idem. Qui licet Magister esset omnium, Fratres tamen suos & socios recognoscit, quos etiam in libro de Lapidibus sociorum nomine designat. Quid verò sentiat de Philosophia, in fine libri de Animalibus insinuat, vbi sic ait: *Iam completus est Liber Animalium, & in ipso completum est totum opus naturarum, in quo sic moderamen tenui, quòd dicta Peripateticorum, prout melius potui, exposui; nec aliquis in eo potest deprehendere quid ego ipse sentiam in Philosophia naturali. Sed quicumque dubitat, comparet quæ in nostris**

nostris Libris dicta sunt dictis Peripateticorum, & tunc vel reprehendat vel consentiat, me dicens scientia ipsorum interpretem & expositorem. Si autem non legens & comparans reprehenderit, tunc constat ex odio eum reprehendere vel ignorantia, & ego talium hominum parum curo reprehensiones. hæc Albertus. Notandum etiam, quòd in Philosophia non tantum proprias ponit opiniones, sed voluit magis explanare sententiam Peripateticorum. vnde in tertio libro de Somno & vigilia, Tract. i. cap. xii. ita ait: Est autem & aliud genus visionis & prophetia secundum altissimos Theologos qui de diuinis loquuntur inspirationibus, de quibus nos ad præsens omnino nihil dicimus, eò quòd hæc ex Physicis rationibus nullo modo potest cognosci; Physica enim tantum suscepimus dicenda, plus secundum Peripateticorum sententiam prosequentes ea quæ intendimus, quàm etiam ex nostra scientia aliquid vellemus inducere. Si quid enim fortè propria opinionis habemus, in Theologicis magis quàm in Philosophicis Deo volente à nobis proferretur hæc Albertus loco præallegato. Et ideò notandum, quòd multa, in Physicis

cis præsertim, posuit recitatiuè quàm affirmatiuè: nec hoc mirum, cùm idem fecerit Hieronymus & Augustinus in Theologicis ex Platoniorum doctrinis: vnde eos quandoque consueuimus excusare, cùm nobis videantur quædam erronea inseruisse codicibus suis: sicut quandoque inuenies Albertum & Thomam excusantes antiquos Doctores, dicendo quòd non errauerint, sed recitauerint dogmata Philosophorum, in quorum vijs erant enutriti; Platonicus enim fuerunt omnes panè Doctores antiqui.

CAPVT IX.

Qualiter Albertus reprehendit Nigromantiam & alias scientias conterminales Nigromantie, & quòd laudandus sit specialiter ob hoc cum Daniele & Moyse.

INSUPER annotare placet, quàm utilis fuit hic Albertus sanctæ Ecclesiæ, non tantùm in Theologicis & naturalibus doctrinando, verùm & Nigromanticorum dogmata sine culpa inspiciendo